'Η Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα κατὰ τῆς ἀνόδου τῶν τιμῶν διαφόρων εἰδῶν. 'Ασφαλῶς θὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι αἱ ὑπερτιμήσεις δίδουν ὅπλα εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων πρέπει ἐπὶ τέλους, ν' ἀντιληφθῇ ὅτι ἐγκληματεῖ κατὰ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν μὲ τὴν παρέλκυσιν τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων. 'Εὰν ἔχωμεν νέας πλημμύρας μὲ θύματα καὶ καταστροφάς, πῶς θὰ δικαιολογηθῇ;

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Ἰον

Ἄγνωστα τοπία καὶ τρόπο ζωῆς — ἐφ' ὅσον ὑπῆρχε — θάχε νὰ περιγράψῃ ὁ ἐπισκέπτης τῆς Σελήνης. 'Εμεῖς δὲν γυρίσαμε ἀπὸ τὸ φεγγάρι. 'Η κοντινὴ μας 'Ιταλία μᾶς ἐφιλοξένησε μερικὲς ἡμέρες. Στιγμιότυπα θὰ μεταφέρουμε στὴ νέα στήλη μας. Ὅσοι μᾶς παρακολουθήσουν στὸ ταξίδι μας θὰ βλέπουν, μὲ τὰ δικά μας μάτια ὅ,τι συνέλαβε, ἐκτὸς τῶν ἱστορικῆς ἀξίας καὶ τέχνης μνημείων, ἡ δρασίς μας. Ξεκινᾶμε...

★

Ταξίδι φθινοπωρινό. Πραγματοποιεῖται ἡ ἐπιθυμία τῆς περιηγήσεως, ἔστω καὶ καθυστερημένα. Δὲν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ στὸ «Μουλὲν Ροὺζ» τοῦ Παρισιοῦ. Γνώρισε ὅμως τὴν «Βία Βένετο» τῆς Ρώμης. Ἄλλοτε, στὰ παλιότερα χρόνια, πολλοὶ λόγιοι τῆς ἐποχῆς διήλθον ὁλόκληρο τὸν βίο τους μὲ τὴν προσδοκία μιᾶς ἐπισκέψεως στὴν Εὐρώπη. Καὶ ἀπῆλθαν στὴν αἰωνιότητα χωρὶς ποτὲ νὰ ἀντικρύσουν τὸν πύργο τοῦ Ἔιφελ ἢ τὸ Κολοσσαῖον τῆς πρωτευούσης τῆς νεκρᾶς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Τὸ ὄνειρό τους ἔμεινε ἀπραγματοποίητο. Καὶ τὸ παράπονο τοὺς συνώδευσε μέχρι καὶ τοῦ τάφου...

★

Σήμερα, ἡ τεχνικὴ ἐξέλιξι καὶ ἡ ἀνάπτυξι τῆς κοινωνίας, ἐπιτρέπουν ἕνα τέτοιο πτήδημα. 'Η χίμαιρα τῆς χθές, τοποθετεῖται τώρα στὸν προγραμματισμὸ καὶ μὲ κάποια ἔστω ἐποχιακὴ βραδύτητα Ἱκανοποιεῖται ἡ ἐπιθυμία. Ἄνθρωποι μὴ ἐπιχειρηματίες, ξένοι πρὸς τὸ ἐμπόριο καὶ τὴν οἰκονομικὴ συναλλαγὴ μὲ ἀλλοδαπούς, μὲ μόνη τὴ δίψα τῆς γνώσεως, ταξιδεύουν στὸ ἐξωτερικό. Σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια τοποθετεῖται καὶ τὸ ὄχι ἄσκοπο περπάτημα ἀνὰ τὴν μεγάλην χερσόνησον, τὴν 'Ιταλίαν, τῶν τριῶν Πατρινῶν δημοσιογράφων ('Ι. Βουλδῆ «Πελοπόννησος», Ν. Λευτάκη «Νεολόγος», Χρ. 'Αθανασίου «'Ημέρα»).

★

Μὲ ἐφόδια κάποιους γεωφυσικοὺς καὶ τουριστικοὺς χάρτες καὶ τὶς ἱστορικὲς γνώσεις — ὄχι ἐξειδικευμένες — ἐπεβιβάστηκαν τοῦ «Ἐγνατία». Διηυκόλυναν τὴν ἄνεσι τοῦ θαλασσίου ταξιδίου μέχρι τοῦ Βρινδησίου, ἡ εὐστάθεια καὶ ἡ σχετικὴ πολυτέλεια τοῦ σκάφους. 'Ελέχθη, πὼς τὰ αὐτόματα πτερύγιά του τὸ ἐξισορροποῦν καὶ σὲ ὧρες τρικυμίας. Βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδεὶς ἐξ ὅσων δι' αὐτοῦ μεταβαίνουν στὴ γειτονική μας χώρα, παρηπονέθη γιά... δραμπάλισμα. Κανένας δὲν κατελήφθη ἀπὸ ναυτία. Κι' ἔτσι ἔπειτα ἀπὸ ταξίδι 17 ὡρῶν, μετὰ τὸ ἀπαλὸ γλύστρημα στὰ νερὰ τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου, τοῦ 'Ιονίου πελάγους καὶ τῆς 'Αδριατικῆς θαλάσσης, οἱ ἐπιβάτες τοῦ ἑλληνικοῦ φέρρυ - μπὼτ εἶδαν στὶς ἀκτὲς τὶς τεράστιες ἐγκαταστάσεις διϋλιστηρίων τοῦ Πρίντεζι.

★

Στὰ κιγκλιδώματα τοῦ φυσικοῦ λιμένος μεγάλα πανὼ καλωσορίζουν τοὺς ξένους. Τυπικὸς ἄν μὴ ἀνύπαρκτος ὁ τελωνειακὸς ἔλεγχος τῶν 'Ιταλικῶν ἀρχῶν. Εὐγένεια, μειδιάματα, προθυμία στὴν ἡμερησία διάταξι. Ὅλα γιὰ τὸν τουρισμὸ πηγὴ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας· ἐπιχείρησις βεβαίου καὶ ἀσυλλήπτου ὕψους κέρδους. Στὸ χῶρο τῆς προκυμαίας ὑψώνεται ἡ ἀψίδα μὲ τὸ ἔμβλημα τῶν ἀρχῶν τοῦ Ντοῦτσε. Ἄθικτον μνημεῖο καὶ τοῦτο. 'Απέναντι ἀπ' τὸ λιμάνι ἡ σφραγίδα τῆς πολεμικῆς θυέλλης, ποὺ πέρασε: Μερικά, ἐλάχιστα, κτίρια μέ... τραυματισμένους τοίχους μετατοπίζουν τὴν μνήμη στὸ παρελθόν. Στὶς ταράτσες καὶ τὰ παράθυρα φιγουράρουν — κυματίζουν λευκαμένα ἀπ' τὴν μπουγάδα ἐσώρουχα. «Μπὲν βενούτι ἶν 'Ιτάλια»!

(Θὰ ἐπανέλθω γιὰ τὴν συνέχεια τοῦ ταξιδίου: Μπάρι — 'Αβελλίνο — Πομπηΐα — Νεάπολις — Ρώμη — Φλωρεντία — Βενετία — Ρίμινι — 'Αγκώνα — Πεσκάρα κλπ.

Τὸ Βελόνι

'Από τὸν ἐκδοτικὸ Οἶκο Φέξη ἐκυκλοφόρησε τὸ πέμπτο βιβλίο τῆς σειρᾶς «Πῶς νὰ γνωρίσουμε καλύτερα τὴν Κίνα» μὲ τίτλο «ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΙΔΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ».

Σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο περιέχονται ἐννιὰ ἀπ' τὰ καλύτερα διηγήματα, ποὺ ἔγραφε ὁ Χοῦ Βάν — Τσοὺν ἀνάμεσα στὰ 1955 — 60. Πρόκειται γιὰ πρώτης ποιότητος διηγήματα, κι' ἡ ἐκλογή τους δείχνει τὴν ἐξέλιξη τοῦ συγγραφέα τους σὰν διηγηματογράφου.

'Ο Χοῦ Βάν — Τσοὺν δουλεύει σὲ χαλυβουργεῖο, καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ κόμματος προόδεψε γοργὰ σὰν συγγραφέας. Τὰ πιότερα ἀπ' τὰ διηγήματά του ἀναφέρονται στὴν ζωὴ καὶ τὴν πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξης. 'Αντανακλοῦν ἀληθινὰ τὸ κομμουνιστικὸ πνεῦμα τῶν ἐργατῶν ὅπως ἐκδηλώνεται στὸ σύνθημα «τολμηρὴ σκέψη, τολμηρὴ κουβέντα, τολμηρὴ πράξη» κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μεγάλης ὥθησης γιὰ τὴν παραγωγή!

Τὸ «Ἕνας καινούργιος τύπος ἀνθρώπου» εἶναι ἡ ἱστορία ἑνὸς κυβερνητικοῦ στελέχους ποὺ μὲ τὸ νὰ βασιστεῖ στὴν ἡγεσία τοῦ κόμματος καὶ νὰ συνεργαστεῖ στενὰ μὲ τοὺς ἐργάτες πέτυχε νὰ ὁλοκληρώσει τὴν κατασκευὴ ἑνὸς σιδηροδρομικοῦ βαγονιοῦ.

Τὸ «προχώρα συνέχισε νὰ πολεμᾶς» ἀποτελεῖ μιὰ ζωντανὴ ἀπεικόνιση τοῦ ἀγέρωχου κομμουνιστικοῦ πνεύματος τῆς παλιᾶς γενιᾶς.

Τὸ «τί σκέφτηκε ὁ ἐκπαιδευτὴς Ποῦ Κάον βασίζεται στὴν σχέση ἀνάμεσα στὸν ἐκπαιδευτὴ καὶ τὸν μαθητευόμενο, καὶ δίνει μιὰ εἰκόνα τῆς τιμιότητας καὶ τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν τῶν παλαιμάχων ἐργατῶν ποὺ βοηθᾶνε στὴν ἐκπαίδευση τῶν νεώτερων.

Τὸ «σάρκα καὶ αἷμα» εἶναι μία ἀξιοπρόσεκτη ἱστορία.

'Αποτελεῖ μία βίαιη καταδίκη.

Τῆς ἐκμεταλλεύτριας τάξης καὶ τοῦ ἀντιδραστικοῦ καθεστῶτος τῆς παλιᾶς κοινωνίας.

Ο ΝΥΜΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
«ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ»
Μὲ ὑπερηφάνειαν σᾶς παρουσιάζει ἑπτὰ νυμφικὰ φορέματα ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ 1966.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

'Από τῆς ἐγκαταστάσεώς του στὴ Μητρόπολι Αἰτωλοακαρνανίας, ὁ Σεβ. κ. Θεόκλητος ἤρχισε ἕνα πολύπλευρο πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο. Προσφέρων τὸν ἑαυτόν του παράδειγμα λιτότητος καὶ περισυλλογῆς, κατορθώνει νὰ ἐμπνέη τόσον στοὺς συνεργάτας του ὅσον καὶ στὸν λαὸν τῆς παροικίας του, τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας.

'Από τὶς πολλὲς πρωτοβουλίες του, στὸ σημερινὸ σημείωμα σχολιάζομε μόνο μία. Τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν μαθητιῶσα νεότητα. 'Ο ἐπίσκοπος Αἰτωλοακαρνανίας κ. Θεόκλητος εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζη τὰ ποικίλα προβλήματα τῶν συγχρόνων παιδιῶν. Σᾶν ὑπεύθυνος πνευματικὸς ἡγέτης, ἐπιθυμεῖ νὰ δώση καὶ λύσεις ὀρθές. Μὲ τὴν πολύτιμο βοήθεια τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου του πανοσ. ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλινίκου Πούλου, πρωτοσυγκέλλου, ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα τοῦ μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου στὴν πόλι τοῦ Μεσολογγίου γιὰ τοὺς μαθητές, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν ὕπαιθρο γιὰ νὰ φοιτήσουν στὰ ἐκεῖ σχολεῖα. 'Εξ ἄλλου, πρὸ ἡμερῶν μὲ τὴν γενναίαν ὑλικὴν συμβολὴν τῆς κ. Φαφούτη, ὁ Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος ἐθεμελίωσε στὴν πόλι τοῦ 'Αγρινίου τὸ 'Εκκλησιαστικὸν Οἰκοτροφεῖον ἀρρένων. Τὸ ἀναγειρόμενον κτίριον θὰ χρησιμοποιῆται ὡς οἰκοτροφεῖον πρὸς προστασίαν ἀπόρων μαθητῶν Γυμνασίου — Λυκείου, τῶν διακρινομένων γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐπίδοσιν στὰ γράμματα.

'Υπεύθυνες πρωτοβουλίες γιὰ τὴν νεότητα σὰν αὐτὲς τοῦ 'Επισκόπου κ. Θεοκλήτου σὲ ἐποχὴ στεῖρα ἀπὸ εὐγενεῖς δραματισμούς, εἶναι ἄξιες πάσης ἐξάρσεως. 'Αποτελοῦν πηγὴν παρηγορίας.

Σ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Κατὰ τὰ «Τοφάλεια» τῆς 24ης Σεπτεμβρίου 1966, εἰς τὴν πλατεῖαν 'Υψηλῶν 'Αλωνίων, πρὸς τιμὴν τοῦ ὀλυμπιονίκου μας κ. Δημ. Τοφάλου, ὁ δήμαρχος Πατρέων κ. Θ. Ἄννινος, κατὰ τὴν προσφώνησιν καὶ προσφορὰν τοῦ χρυσοῦ στεφάνου, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Στάδια, γήπεδα, κολυμβητήρια, σ' ὅλες τὶς χῶρες ὁ πολιτισμὸς μετριέται καὶ μ' αὐτὰ συμβαδίζει, μὲ τὴν ἀθλητικὴν ἐπίδοσι. Στὴν πόλιν μας, ὁ βαθμὸς εἶναι μηδέν. Ἂν ἀφαιρέσουμε τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, μερικοὺς πραγματικοὺς ἐργάτας ἀθλητισμοῦ, τίποτ' ἄλλο δὲν ὑπάρχει. 'Ο κλασικὸς ἀθλητισμὸς φθίνει, ἀργοπεθαίνει...»

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961 καθωρίσθη ὁ χῶρος κατασκευῆς Νοσοκομείου καὶ Σταδίου καὶ μάλιστα διετέθησαν 3.000.000 ὑπὸ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ διὰ τὸ Νοσοκομεῖον καὶ 1.500.000 διὰ τὸ Στάδιον ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ Παιδείας κ. Γεροκωστοπούλου, διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν Δυστυχῶς τυπικαὶ διατυπώσεις ἀνταλλαγῆς τῶν χώρων ἐχρόνισαν τὴν ἔναρξιν κατασκευῆς των. Τὸ Νοσοκομεῖον μετὰ 5ετίαν ἤρξατο κατασκευαζόμενον, ἐνῷ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σταδίου σχολάζει, νοσεῖ. Ἤδη, ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι σήμερον Πέμπτην κατέρχονται εἰς Πάτρας ὁ ὑπουργὸς 'Υγιεινῆς κ. Γιαννόπουλος, ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας κ. Σαββόπουλος καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς 'Αθλητισμοῦ κ. Μαυροκορδᾶτος, προκειμένου νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις διὰ τὸ θέμα γειτνιάσεως ἢ μὴ Νοσοκομείου καὶ 'Εθνικοῦ Σταδίου.

Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις τοῦ 'Εξωτερικοῦ τὰ Στάδια εὑρίσκονται ἐντὸς αὐτῶν καὶ τοῦτο τὸ ἐπιστώνει πᾶς τις, εὐχερῶς, χωρὶς νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἂν ρίψῃ μιὰ ματιὰ στοὺς τουριστικοὺς χάρτες.

Κάτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Πατρίδα μας. Τὸ Στάδιον τῶν 'Αθηνῶν, τὸ Κουτατζόγλειον εἰς Θεσσαλονίκην εὑρίσκονται εἰς τὸ κέντρον τῶν πόλεων τούτων. Τὰ λοιπὰ γήπεδα ὅλων σχεδὸν τῶν ἀθλητικῶν σωματείων εὑρίσκονται ὁμοίως.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι εὑρίσκονται ἔναντι ἢ ἐγγὺς ἢ ἐν ἐπαφῇ ἀκόμη μὲ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα. Οἱ πλείονες καλῶς γνωρίζουν τὴν γειτνίασιν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Στα δίου ἐν 'Αθήναις μὲ Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικάς.

Τὸ Στάδιον Πατρῶν, εἰς τὰ οἰκόπεδα Δαμίρη, θὰ εὑρίσκεται μακρὰν τοῦ Νοσοκομείου κατὰ 130 μέτρα καὶ ἑπομένως ὁ προβαλλόμενος ἰσχυρισμὸς τῶν θορύβων εἶναι τελείως ἀβάσιμος, ὅταν μάλιστα ὁ χῶρος θὰ περικλείεται διὰ παντυψήλων τειχῶν καὶ δὲν θὰ εἶναι περιφραγμένος μὲ λαμαρίνες ἢ τάβλες.

Οἱ δρομεῖς, οἱ ἄλται, οἱ δισκοβόλοι, ἀσκοντισταί, παλαισταί, μποξὲρ κλπ. οὐδέποτε φωνασκοῦν, ἀλλ' ἀσκοῦνται μὴ ἀκουόμενοι. Καὶ οἱ ποδοσφαιριστοί, ἀναντιλέκτως, τὸ ἴδιο ἐκτὸς τῶν θεατῶν, ποὺ ἐνίοτε ἐπευφημοῦν, ἀλλὰ αἱ ἐπευφημίαι δὲν εἶναι πρὸς θάνατον οὔτε ἐνοχλητικαί.

Μήπως τὰ μεγαθήρια αὐτοκίνητα μὲ πετρέλαιον, ποὺ θὰ διέρχωνται ἐγγὺς καὶ θὰ δονοῦν τὸ ἔδαφος, δὲν θὰ ἐνοχλοῦν τοὺς ἀσθενεῖς μὲ τὸν ἐκκωφαντικόν των θόρυβον. ἀφοῦ ἔχει προγραμματισθῆ ἡ διέλευσις τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Νοσοκομείου;

Μήπως οἱ ὀρχήστρες, τὰ μεγάφωνα, ἠλεκτρόφωνα, μαγνητόφωνα ἱτῶν κέντρων τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων — Καλυδῶνα — Δροσιὰ δὲν θὰ συνεγείρουν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ θὰ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ χορεύουν ἱστά — τσά;

Διὰ νὰ κλείσωμεν τὰ κέντρα δὲν δυνάμεθα περιοριζόμενοι ἀπὸ ἱτὰς διατάξεις τῆς κειμένης Νομοθεσίας, διότι τὰ κέντρα ταῦτα (μπὰρ — οὐζερί — ζυθοπωλεῖα — κέντρα διασκεδάσεως γενικῶς) δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἱδρύωνται ἐγγὺς Κλινικῶν — Νοσοκομείων καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 50 μέτρων. 'Ο προβληθεὶς ἰσχυρισμὸς τῆς ἐνοχλήσεως τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ τὸ Στάδιον, εἶναι, ὅθεν, τελείως ἀβάσιμος καὶ παρὰ τοῦτον ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σταδίου παραμένει σχολάζουσα, διακινδυνεύουσα τὴν μετάθεσίν της εἰς ἀπώτερον χρόνον εἰς ἄλλας γενεάς, παρὰ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν τῶν 'Αθλητικῶν Σωματείων, 'Ενώσεων, ἐπιλέκτων παραγόντων, καθηγητῶν διδασκάλων καὶ ἰδίᾳ τῆς 'Επιθεωρήσεως Σωματικῆς 'Αγωγῆς.

Κε Δήμαρχε, κ. Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, κ. 'Επιθεωρητὰ Σωματικῆς 'Αγωγῆς, κ. παράγοντες τῆς Πόλεως,

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ στερῆται ἡ πόλις Σταδίου ὅταν στάδιον ἔχουν τὸ Αἴγιον — Καλάβρυτα — Διάφνη — Βαλιμίτικα — Καμάραι — Χαλανδρίτσα — Μετόχι (ἐν τῷ Νομῷ 'Αχαΐας) καὶ ὅλες οἱ πόλεις καὶ κωμοπόλεις τῆς 'Ελλάδος. 'Ενεργήσατε τὰ πρέποντα νὰ γίνῃ, ἐπὶ τέλους, τὸ ΣΤΑΔΙΟΝ γιὰ νὰ διώξουμε τὰ παιδιά μας ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν, τὰ καφενεῖα, σφαιριστήρια, τὴν λέγκα, τὸ ποδόσφαιρο στὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, διότι ἐκεῖ ἐνοχλοῦνται οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ γέροντες, τὰ νήπια, οἱ ἐργασθέντες τὴν προηγουμένην νύκτα κλπ.

Δώσατε τὴν εὐκαιρίαν τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς καὶ ψυχαγωγίας τοῖς νέοις τῆς σήμερον καὶ αὔριον πρὸς διαπαιδαγώγησιν ἠθικοῦ χαρακτῆρος, ἀνάπτυξιν θάρρους ἐνεργητικότητος, τόλμης, ἀποφασιστικότητος, διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστοῦν καὶ ὑμνοῦν.

Εἰσηγηθῆτε εἰς τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς τὸ ὀρθὸν καὶ ἀναγκαῖον καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν ἀξιότιμον ὑπουργὸν κ. 'Αθ. Γιαννόπουλον διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν κατασκευὴν τοῦ ΣΤΑΔΙΟΥ, διότι ἡ Π.Γ.Ε. ὁ Ν.Ο.Π. καὶ ἡ Ε.Α.Π. λπ. δὲν ἀρμοῦν εἰς τὴν πόλιν μας.

ΠΑΝ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
'Αστυν. Δ)ντὴς Β' ἐ. σ.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΡΑΜΠΕΛΛΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΖΑΝ ΡΕΜΠΡΑΧ

Εἴχαμε γνωριστῆ μὲ τὴν 'Αραμπέλλα σ' ἕνα μικρὸ παραθαλάσσιο χωριὸ τῆς Βρετάννης. Ἐκείνη ἐρχόταν ἀπὸ τὴ Γλασκώβη τῆς Σκωτίας κι' ἐγὼ ἀπὸ τὸ Παρίσι. Καὶ τοὺς δυὸ οἱ ἴδιοι λόγοι μᾶς ἔφεραν στὴν ἡσυχη καὶ γραφικὴ ἐκείνη γωνιά: ἡ κούρασι. 'Η 'Αραμπέλλα κι' ἐγὼ εἴχαμε καὶ οἱ δυὸ μηνιαία ἄδεια «μὲ πλήρεις ἀποδοχάς». Γνωριστήκαμε μιὰ μέρα στὴν ἀκρογιαλιὰ ἔτσι ὅπως δυὸ ἄγνωστοι πιάνουν τυχαῖα κουβέντα. Κουβέντα μὲ τὴν κουβέντα γίναμε φίλοι. Κάναμε ἐκδρομές, περιπάτους καὶ κάποτε μπάνιο μαζί. Οἱ μέρες περνοῦσαν, ἡ φιλία ἔγινε τρυφερότης καὶ ἡ τρυφερότης ἔρως. Μὰ κανεὶς ἀπ' τοὺς δυό μας δὲν εἶχε τὴν τόλμη νὰ κάνῃ τὴν ἀρχή. Τέλος, ἐγὼ φάνηκα πιὸ τολμηρός. Μιὰ μέρα ποὺ κουρασμένοι ἀπόναν μακρυνὸ περίπατο καθήσαμε σ' ἕνα καφενεδάκι κάτω ἀπὸ μιὰ τοῦφα ἀγριοτριανταφυλλιές, τῆς εἶπα:

—'Αραμπέλλα, νομίζω πὼς ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἀπλῆ φιλία νοιώθω καὶ κάτι ἄλλο γιὰ σένα.

Μὲ κύτταξε παράξενα καὶ ὕστερα ξέσπασε σὲ γέλια.

—Γελᾶς, 'Αραμπέλλα;

—Μοῦ φαίνεται τόσο περίεργο αὐτό!

—Τὸ νὰ σ' ἀγαπῶ;

—Ὄχι, τὸ ὅτι μοῦ τὸ λὲς τώρα!

Γέλασα κι' ἐγὼ καὶ κεῖνο τ' ἀπόγευμα δὲν εἴπαμε τίποτ' ἄλλο. Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως ἀνταλλάξαμε τὸ πρῶτο μας φιλὶ καὶ τὸ τρίτο ἀπόγευμα, πάλι κάτω ἀπ' τὶς ἀγριοτριανταφυλλιές, τῆς εἶπα:

—Θέλεις νὰ γίνῃς γυναίκα μου;

Τούτη τὴ φορὰ δὲ γέλασε, μόνο γύρισε ἀλλοῦ τὸ κεφάλι. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τάχασα.

—'Αραμπέλλα, τί ἔχεις; τὴ ρώτησα.

—'Ο γάμος αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ, μοῦ εἶπε ἁπλᾶ.

—Μὰ γιατί;

—Εἶμαι ἄπροικη κι' ἔχω ὑποχρεώσεις: μητέρα, μικρότερες ἀδελφές.

—Τί σημασία ἔχει αὐτό. Θὰ τοὺς ἀναλάβω ὅλους ἐγώ. 'Αγαπημένη μου, τῆς εἶπα, δὲν μοῦ ἀπάντησες.

—'Υπάρχει καὶ κάτι ἄλλο, Πώλ. Δὲν εἶμαι ἀκόμα ἐντελῶς βέβαιη γιὰ κάτι.

—Γιὰ ποιὸ πρᾶγμα;

—Θὰ σοῦ πῶ ἄλλοτε. Γιὰ τὴν ὥρα ἀρκέσου στὴ διαβεβαίωσι ὅτι τίποτ' ἄλλο πιὸ γλυκὸ δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσα ἀπὸ τὸ νὰ ζήσω ὅλη μου τὴ ζωὴ μαζί σου. Μ' ἀκοῦς; Ὅλη μου τὴ ζωή...

Ἕνα πρωὶ δὲ δρῆκα τὴν 'Αραμπέλλα νὰ μὲ περιμένῃ στὸ τραπεζάκι μας, γελαστὴ γιὰ τὸ πρόγευμα. Στὴ θέσι της κι' ἐπάνω στὸ σερβίτσιο της ἦταν ἕνας ρὸζ φάκελλος. Τὸν ἄνοιξα καὶ διάβασα:

«Πώλ,

Μὴ θυμώσῃς μαζί μου καὶ μὴ μὲ κατηγορήσῃς γιὰ τίποτα. Ἔπρεπε νὰ φύγω. Μιὰ οἰκογενειακὴ ὑπόθεσις μὲ καλοῦσε ἐπειγόντως στὴν 'Ελβετία. Ἔφυγα δίχως νὰ σ' ἀποχαιρετήσω, γιατὶ δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ συγκινήσεις. Ἴσως γιατὶ δὲν ἀντέχω. Σὲ λίγες μέρες θὰ σοῦ ξαναγράψω.

Μ' ὅλη μου τὴν ἀγάπη,

ΑΡΑΜΠΕΛΛΑ».

Εἶναι περιττὸ νὰ σᾶς πῶ τί ἔνοιωσα. Μὰ ἔσφιξα τὴν καρδιά μου. Στὸ βάθος εἶχα ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν 'Αραμπέλλα. Οἱ μέρες ὅμως περνοῦσαν καὶ δὲ λάβαινα καμμιὰ εἴδησί της. Ἔτσι ἔλεγε ἡ ἄδειά μου καὶ ξαναγύρισα στὸ Παρίσι. Ἕνα γράμμα μὲ περίμενε στὸ γραφεῖο μου. Ἕνα γράμμα «κατεπεῖγον» καὶ χωρὶς τὸ ἀγαπημένο μου γράψιμο. Ἦταν ἀπ' τὴν 'Ελβετία.

Μὲ χέρια ποὺ ἔτρεμαν τὸν ἄνοιξα καὶ ἂν δὲν εἶχα τὴν ἀντοχὴ ποὺ ἔχω θάπεφτα κάτω ξερός. Μοῦ ἔγραφε ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου γιὰ νὰ μοῦ ἀναγγείλῃ πὼς ἡ πελάτισσά του ἡ μὶς 'Αραμπέλλα Νιοῦτον, εἶχε πέσει θῦμα θανατηφόρου αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ μιὰν ἐκδρομὴ στὸ ξενοδοχεῖο. Πρὶν ξεψυχήσῃ, ἔδωσε στὸν ξενοδόχο τ' ὄνομά μου καὶ τὴ διεύθυνσί μου στὸ Παρίσι καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ μοῦ γράψῃ γιὰ νὰ μοῦ μεταβιβάσῃ τὴν τελευταία της θέλησι: νὰ πάω ὁ ἴδιος καὶ νὰ μεταβιβάσω τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα στοὺς δικούς της...

'Εκλαψα γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου κι' ἀποφάσισα τὴν ἄλλη μέρα νὰ φύγω γιὰ τὴ Γλασκώβη.

'Ἦταν βράδυ ὅταν ἔφτασα στὸ ἐξοχικὸ προάστιο τῆς Γλασκώβης ὅπου ἔμενε ἡ οἰκογένεια τῆς 'Αραμπέλλας. 'Η πρώτη ἔκπληξι ποὺ δοκίμασα ἦταν νὰ δρεθῶ ἀντὶ στὸ μικρὸ σπιτάκι τὸ χωμένο μεσ' στὶς πρασινάδες, ὅπως μοῦ τὸ εἶχε περιγράψει ἡ ἀγαπημένη μου, μπρὸς σὲ μιὰ μεγαλοπρεπῆ βίλλα μέσα σ' ἕνα ὡραῖο καὶ μεγάλο πάρκο. 'Η δεύτερη ἔκπληξι ἦταν νὰ δρεθῶ μόλις ἄνοιξε ἡ πόρτα μπροστὰ στὴν... 'Αραμπέλλα! 'Κλονίστηκα γιὰ μιὰ στιγμή.

—'Αραμπέλλα, ψιθύρισα.

—Δὲν εἶμαι ἐγώ, κύριε, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τῆς νέας. 'Εγὼ εἶμαι ἡ ἀδελφή της. Εἴμαστε δίδυμες.

'Ἀνάπνευσα. Μπῆκα μέσα καὶ τῆς συστήθηκα.

Δὲν ἤθελα νὰ ἐξηγήσω τίποτα. Οὔτε πὼς τὸ μικρὸ σπίτι ἔγινε ὁλόκληρη βίλλα, οὔτε πὼς μέσα στὸ σπίτι δὲν ὑπῆρχε οὔτε χήρα μητέρα, οὔτε ἀνήλικες ὀρφανὲς ἀδελφές, οὔτε ποῦ δρῆκε ὅλη αὐτὴν τὴν πολυτέλεια μιὰ φτωχὴ καὶ ἄσημη καθηγήτρια. 'Εκεῖνο ποὺ τώρα μ' ἀπασχολοῦσε ἦταν πὼς θὰ ἀνάγγελνα τὴ θλιβερὴ εἴδησι στὴν ἄτυχη ἀδελφή της ἀγαπημένης μου. 'Ἔφυγα ἐκείνη τὴν ἡμέρα δίχως νὰ πῶ τίποτα. Μὲ κάλεσε νὰ ξαναπάω νὰ τὴ δῶ.

'Ἐν' ἀπόγευμα τὴν ὥρα ποὺ παίρναμε τὸ τσαΐ στὴ μεγάλη βεράντα τῆς βίλλας τῆς εἶπα μὲ χίλιες δυὸ προφυλάξεις τὸ τρομερὸ νέο. Περίμενα νὰ τῆς πέσῃ τὸ φλυτζάνι μὲ τὸ τσαΐ ἀπ' τὸ χέρι, νὰ δγάλῃ καμμιὰ ἄγρια κραυγὴ ἀπελπισίας, νὰ πέσῃ τέλος ἡ ἴδια λιπόθυμη. Τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. 'Η νέα ἄνοιξε ἁπλῶς τὰ μεγάλα της μάτια διάπλατα καὶ κυττάζοντάς με, ὅλη ἀπορία, εἶπε ἁπλᾶ:

—'Αλήθεια, λοιπόν, σκοτώθηκε ἡ 'Αραμπέλλα;

—Ναί, ψιθύρισα.

—Περίεργο. Πῶς δὲν μοῦ τὸ γραψαν ἐμένα! 'Αδιόρθωτη πάντα αὐτὴ ἡ ἀδελφή μου. Δὲν ἄκουγε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ
Γ. ΠΕΡΠΕΡΑΣ
'Ερμοῦ - Κανακάρη 127, τηλέφ. 72 - 361

Θερμάστρα πετρελαίου
Newton
φέρνει τὴν ἄνοιξι...
στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα
ΣΕ ΤΡΙΑ ΜΕΓΕΘΗ:
6000 - 8000 - 11000 θερμίδων
προϊὸν τῆς
KELVINATOR-HELLAS
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Γ